

[Inger Gautier Schmit.]

saaledes ikke kan indsamle de 6 Dages Ferie, som man faar, naar man har fæstet sig et halvt Aar i en Plads. Her vil straks melde sig den Vanskelighed: Hvem skal give den unge Pige de 6 Dage? Der staar i Loven, at hun skal have tjent et halvt Aar, og jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Skjerbæk i, at der kan komme en vis praktisk Vanskelighed med, hvor de 6 Dage skal placeres. Lad os sige, at den unge Pige er i to Maaneder et Sted, i to Maaneder et andet Sted og saa altsaa to Maaneder et tredje Sted. Hvilken af de tre Pladser vilde man saa forlange skal give 6 Dages Ferie? Hvis Feriemærker og Ferieloven skal anvendes, vil det vise sig, at der er en af de Familier, der har haft den unge Pige i to Maaneder, der saa vil blive ufordelagtigt behandlet. Altsaa maa jeg mene, at det er meget vanskeligt at skaffe en ung Pige, der kun tjener to Maaneder i en Plads, en Ferie paa sammenhængende 6 Dage.

Derfor synes jeg, at Lovforslaget i og for sig er heldigt i sin Opbygning, fordi det opmuntrer til en længere Tjenestetid paa et bestemt Sted. Det Forhold, som findes mellem en Husmoder og i det hele taget en Familie og den kvindelige Medhjælp, kan jo ikke betragtes blot i Almindelighed som et Arbejdsforhold og ud over det intet. Jeg tror at kunne sige, at i de Tusinder af Hjem, ikke mindst paa Landet — og for Resten ogsaa i Byerne — er dette Forhold af en ganske anderledes intim Art, saadan at man, som sagt, ikke kan reducere det til et almindeligt Arbejdsforhold. Derfor er det af den største Betydning for danske Hjem, at Forholdet mellem Familien og den huslige Medhjælp bliver ordnet paa en tilfredsstillende og betryggende Maade for begge Parter, baade for den kvindelige Medhjælp, som selvfølgelig skal have gode og humane Arbejdsvilkkaar, og for de Tusinder af danske Hjem, hvor Husmoderen ikke alene kan bestride Arbejdet, men maa søge kvindelig Medhjælp.

Jeg synes, at den her fastlagte Ferieordning er god, og jeg tror, at mange Husmødre vil forøge Feriedagene, i hvert Tilfælde ud over de fastlagte sammenhængende vil give adskillige Fridage, thi enhver fornuftig Husmoder vil hurtigt opdage, at jo mere man ordner sig til gensidig Tilfredshed, des bedre vil Forholdene i Hjemmet være, og saadan skal det ogsaa være. Derfor synes jeg ikke, at der kan være noget heldigt i den Ordning, at man faar Feriemærker for en Maanedes Tjenestetid. Det fremmer nemlig kun et løsere Forhold mel-

lem Familien og den huslige Medhjælp, og dette finder jeg absolut ikke er ønskeligt.

Jeg kan altsaa udtale min Glæde over Lovforslaget og tror, at denne Lov vil blive modtaget med Tilfredshed i danske Hjem.

Justitsministeren (Harald Petersen):

Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, som er blevet Lovforslaget til Del fra de forskellige Ordførere og Talere her i Tinget.

Som jeg bemærkede i min Forelæggelsestale, er det kun et meget lille Forslag, det drejer sig om her, og jeg havde tænkt mig, at det ikke vilde give Anledning til nogen Udvalgsbehandling. Nu har jeg hørt, at der fra to Sider ikke desto mindre er udtalt, at det kunde være heldigt, at der kom en Udvalgsbehandling. Jeg vil da henstille, at denne Behandling bliver saa kort som muligt, idet det er af afgørende Betydning, at Lovforslaget bliver vedtaget snarest, i hvert Fald inden Udgangen af denne Maaned. Det er jo Hensigten, at Skæringsdagen skal være den 1. Maj, og jo længere vi kommer fra 1. Maj, jo uheldigere er det at faa gennemført denne Lov med tilbagevirkende Kraft. Men mod en kortere Udvalgsbehandling skal jeg ikke have noget at erindre.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Levinson, skal jeg kun paa dette Tidspunkt bemærke, at jeg ikke mener, at det lader sig gøre, saadan som Forholdene ligger i Øjeblikket, at gaa videre, end der er gjort ved Lovforslaget. Jeg tror derfor heller ikke, at en Udvalgsbehandling paa de Punkter, som det ærede Medlem berørte kort, vil bringe noget Resultat frem. Forholdet er det, at Hensigten med dette Forslag netop er at sætte en Præmie for de faste Forhold inden for Aftalerne mellem Husbond og Medhjælper. Det er det, der bør præmieres, ikke mindst i vore Tider. Og der er ogsaa en Ting, som man ikke maa forglemme, og som bl. a. det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit meget rigtigt paapegede: at denne Lov ikke er en Lov, der udelukkende vedrører Landarbejderne. Tværtimod tror jeg, at hvis man vil gøre Forholdet op, vil de Landarbejdere, der falder ind under Loven, være en forsvindende og ganske ringe Del. Det er helt andre Elementer inden for Samfundet, som denne Lov berører, og som har Interesse i den, og derfor kan vi ikke skære denne Lov til udelukkende med Henblik paa de faa Landarbejdere, der berøres af den.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen